

HTELA JE DA SPAVAMO PRE BRAKA

Miodrag Raičević

NE PRIMAMO ČESTITKE

Još danas oticićemo u brda. Neće nas lako naći. Ruho ću pohraniti, magarca osedlati, pa ćemo lepo krenuti. Upravljaćemo se po zvezdama, šaputaćemo na jastuku, u sumrak, pripijeni jedno uz drugo.

U kolibi ti ćeš sedeti pored vatre dok ja budem spremala večeru. Kad sve bude gotovo reći ću večera je na stolu. Obavićemo to pre nego što legnemo.

U postelji punoj mraka svetleće jedino naša tela. Oni, dole u varoši, ćeškaće se iza uva i ko zna šta će misliti. Blizina tvoga tela neće mi dati da spavam, ali neka, tako treba živeti.

MONDAY, MONDAY

Dakle, on pokušava da ustane ali ja ne dozvoljavam. Sedimo na krevetu držeći se za ruke.

Vidiš li koliko je sati? Vidim, kažem ja. Zakasnici na posao. Zakasnici, ali to ne menja stvar, kažem srećna, jer njegova je ruka još uvek u mojoj. I šta uopšte znači zakasniti na posao? Tamo se može oticić uvek.

Osećam zategnutost između naših ruku polako popušta. On se svaljuje na krevet ravnodušno buljeći u tavanici.

Pokušaj da me razumeš, kažem, provlačeći nogu između njegovih. Ležimo tako i čutimo, isprepletani kao rublje koje je zamrsio vetar.

OPET TI

Leti obično spavam polunaga. Sinoć sam se, k tome, prejela kolača prelivenih čokoladom. Jednostavno nisam uspela da se zaustavim. Mama stvarno ima zlatne ruke...

A onda sam osetila njegov dah na vratu, zatim ruku koja kao da je neštro tražila. Osetila sam Kako mi podiše spavačicu.

Njegova ruka klizila je mojim telom i zaustavila se baš na onom mestu. Htela sam da vršnem ali nisam bila sigurna da li je to dovoljno lukavo.

SNAŠE

o čarobne snaše s papilotnama u kosi toliko ste lepe da vas u srcu nosim.

u srcu mome u kom je inače malo mesta jedino vas odjednom može stati dvesta

vi ste tako dobre nikad ne kažete neću kad umrete na grobak vam ptičice sleću

o zanosne snaše s napomađenim telima može li vas čovek još uvek naći po selima

Nad kojima je mesec ko vaš osmeh pitom kud prođoh jednom trgujući nekim žitom

KLOMPE ZA POMPE

Stigla sam, dreknu s vrata kraljica. Ništa nisam kupila. Bože, sve je tako skupo. Molim te, skuvaj mi kafu, reče mamica skidajući periku pod kojom joj se čela stravično znojila. Nego, da mi jedemo pre nego što dode spavanje posle ručka.

Ruke su joj bile na kukovima, osmeh na usnama. Kralj nije imao kud, povukao je vodu i sve je otislo dovragna.

TREBA NEŠTO VAŽNO DA SE DESI

U svakom slučaju stvari će se promeniti. Sad postajemo deo onoga o čemu su moji i tvoji roditelji sanjali celog života.

Kad budeš rekla da svet će se naglo promeniti na bolje do prve prilike.

HTELA JE DA SPAVAMO PRE BRAKA

Nemam ništa protiv. Život se sastoji od malih prijatnosti koje činimo jedni drugima.

Problemi obično nastaju kad se probudim jer volim da sklopim oči, pušim i čutim. Ona to dobro zna al opet pita je l nešto

nije bilo u redu. Verovatno nisam bila dobra. Nisi smeo onolikо da popiješ — poševio si me do pola i zaspao.

Čutim, pušim i gledam u plafon.

Ona podiže gaćice s patosa, neke majušne.

Ne bih reko da su svilene.

Taj trenutak kad svoje veliko, klempavo dupe smešta u parčence tkanine, To stvarno treba videti.

* * *

radilo se o paru cipela probušenih donova i nešto sitnine po džepovima ali tata nije htio ni da čuje

mama je stajala u dovratku i plakala

piši bar jednom mesečno to mnogo znači onima koji nemaju kud da odu

moraš me razumeti i ja sam majka

TAMO, DALEKO

znam da je reč ljubav bila preteška za naše usne

ono što je ostalo da lebdi u vazduhu kad si otišla mora da je još uvek tamo

dobro će doći budali koja prva naide

ČUJMO PRVAKA SVETA

jednom sam nošen osećanjima uzeo ono šti mi pripada: seo sam za sto i počeo da pišem a onda KRC

ustao sam naoštrop olovku i ponovo seo ali to više nije bila ona olovka kao što ni ovo nije ona pesma koju sam imao nameru da napišem

reći su kao lišće kad jednom odu nemaju gde da se vrate

ŠUMARI

šumar se najbolje oseća u svojoj staroj uniformi

s puškom okačenom o rame on je biće koje poseduje

izvestan šarm ako je odlučio da negde popije svoje pivo

ne vredi ga ubedivati

šumske staze će se svezati u čvor i početi da plaču

šumar će piti svoje pivo i smeškaće se